

Emmausi tanítványok

Játék, találkozás, elcsendesedés, sport, kalandok, éjszakai túrák és sorolhatnánk, mi mindent kínál nekünk az Emmaus. Ezt a többletet, ezt a máshol meg nem érezhető közeget szeretnénk megmutatni az általános iskola diákjainak is. A tanévet elcsendesedéssel kezdtük gyülekezetünk Emmaus házában.

Mire van szüksége egy iskolás diáknak a tanulással teli hétköznapi napokban? Mit adhatunk nekik a tanév kezdetén, ami útravaló lehet az tanév egészére nézve? Sok mindent lehet nekik nyújtani, de mi az, amit használni is tudnak?

Minden tanulónak szüksége van szeretetre, amit nem csak a családban kell, hogy megkapjon, hanem itt az iskolában is. Vajon megérzi ezt a szeretetet? Szüksége van hitre is. Életünk fontos része ez. Mindenkinek szüksége van hitre. Még az általános iskola diákjainak is. Bár néha ők ezt másként gondolják. Mindezeket túl a reménység is ott kell, hogy legyen az életükben. Fontos, hogy legyenek céljaik, melyeket reménységgel tűznek ki maguk elé, s szeretnék elérni. E célokat szem előtt tartva hirdettük meg az emmausi csendes napok témájának a „hit, remény, szeretet” hármását. Ez a három nem választható külön, de mégis kell, hogy részleteiben is megértsük a korinthusi íge mondanivalóját. Ezért évfolyamonként kiemeltünk egy-egy üzenetet ebből a hármásból.

Az ötödik osztályosoknál a szeretet volt a fő téma, míg a hatodik évfolyamosok a hit kérdésével ismerkedtek, a hetedikesek pedig a reménységben gazdagodhattak. A nyolcadik évfolyam mivel ennek a tanévnek a végén a konfirmációi bizonyoságtevélre és fogadalomra készül, a „hit, remény, szeretet” hármásának hatását tapasztalhatták meg mások és a maguk életében is.

Könnyű ezekről a dolgokról fogalomként beszélni, de annál nehezebb megérteni, megélni őket. Legfőképpen egy általános iskolás gyereknek nehéz úgy elmagyarázni, hogy azt ő is megértse, és minden nap megélje.

Azzal az elhatározással indultunk el egy-egy csendes napra, és azzal a reménységgel tértünk vissza, hogy valamit tudtunk adni diákjainknak. A hit, a remény és a szeretet ott él a szívükben. A hit, hogy Isten mindenkor velünk lesz és megsegít minden élethelyzetben. A reménység, hogy a kitűzött célt sikerül elérni Isten kegyelméből. A szeretet, amely körülvesz minket, nemcsak családjunkban, de az iskolában és legfőképpen Isten ölelő karjaiban is.

Nem csak elméleti fejtágító volt ez a két nap. Böven volt idő az önfeledt szórakozásra is. Istennek hála, még ha voltak is esővel tarkított napok, az idő nagy része alkalmas volt arra, hogy kint is sportolhassanak, játszhatnak a gyerekek.

Jó dolog úgy elkezdni egy tanévet, hogy vannak útra indító gondolatok. Reméljük ezt sikerült minden diáknak átélni!

Komádi Róbert lelkész, hittanoktató